

کلاسیکی کوردی

دیوانی شیعر

کوردی

ساغ کردنه وود: م. ح. مه. د. مسته. فا. (حه. مه. بۆر)

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه: کردی، مصطفی، ۱۸۱۲ - ۱۸۵۰ م

عنوان و نام پدیدآور: دیوانی شیعر: کوردی / شاعیر مسته‌فا به‌گی مه‌حمود به‌گی ساحیق‌ران؛
ساغ‌کردنه‌وه محهم‌د مسته‌فا (حه‌مه‌بور).

مشخصات نشر: کرج: مانگ، ۱۳۹۸.

مشخصات ظاهری: ۲۰۹ ص: ۱۹×۹/۵ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۸۳۲-۰۰۴-۵

یادداشت: کردی.

موضوع: شعر کردی -- عراق -- قرن ۱۹ م.

شناسه افزوده: مصطفی، محمد، ۱۷۸۲-۱۸۵۹ م.، مصحح

رده‌بندی کنگره: PIR۳۲۵۶

رده‌بندی دیویی: ۸۹۱/۱۲

شماره کتابشناسی ملی: ۵۷۴۰۲۵۸

چاپ‌مهمنی مانگ

www.mangpub.co

فروشگای ناوه‌ندی پاره‌ی پنه‌ندی ۰۸۷۳۴۲۶۱۰۲۰

دیوانی کوردی

■ شاعیر: مسته‌فا به‌گی مه‌حمود به‌گی ساحیق‌ران

■ ساغ‌کردنه‌وه: محهم‌د مسته‌فا (حه‌مه‌بور)

■ بابه‌ت: شیعرێ کلاسیکی کوردی

■ پتداچوونه‌وه: محهم‌دنه‌مین شاسه‌نه‌م

■ به‌رتوه‌به‌ری هونه‌ری: مه‌سعوود ته‌هازاده

■ ب‌لاوکه‌ره‌وه: چاپ‌مهمنی مانگ

■ چاپی یه‌که‌م: هاوینی ۱۳۹۹ (۲۰۲۰)

■ ته‌ژمار: ۱۰۰۰ به‌ری

■ ISBN: ۹۷۸-۶۲۲-۶۸۳۲-۰۰۴-۵

مافی له‌چاپ‌دانه‌وه و ههر جۆره ب‌لاوکه‌ردنه‌وه‌یه‌کی ته‌م به‌ره‌مه پ‌ارت‌زراوه بۆ چاپ‌مهمنی مانگ.

پێشه‌کی ١١

١٥ به‌شی کوردی

پیتی ئه‌لف ١٧

١٧ د‌ام نایه به‌ پیت ییلم برۆم بۆ خۆم به‌ دنیا دا

١٨ ئه‌ی ر‌ه‌ فیکار ب‌ین، خه‌نجه‌ر ب‌مکوژن ئیوه و خودا!

١٩ چاوی مه‌ست د‌یاره‌ ب‌ته‌یه‌ی به‌رپا ده‌کا

٢٠ خیره‌تم له‌م مه‌ست چاوه‌ ب‌و، گه‌ل من وا ده‌کا؟

٢١ ر‌ۆحی خۆم ل‌ی زویره‌ ئایم، ب‌یه‌ وازاری ده‌کا

بزوینی ه ٢٢

٢٢ شیخ ب‌ۆچی له‌ سه‌ر مه‌ستی له‌ گ‌ال من به‌ ع‌ابه‌؟

٢٤ ناغه‌ گیانا، تۆ ده‌چی ب‌و شار و من له‌م غو به‌ته‌

٢٥ سه‌دای کاروانی فیرقه‌ت د‌ی، ده‌ل‌ین سه‌رقاوه‌ ب‌ه‌ی

٢٧ له‌ دووری تووتیای خاکی قه‌ده‌مگات د‌یده‌ ب‌ی نوو

٢٨ تا ره‌قیب حازه‌، ب‌و من حه‌زه‌ره‌، نه‌ک حه‌زه‌ره‌

٢٩ ب‌و گه‌رانی ناشی دل، فرمیسکی چاو "ناق‌دنگز" ه

٣٠ به‌ به‌رگی خونه‌ب‌یدا سه‌بزه‌پۆشه‌

٣٣ چاوه‌ که‌م، ده‌رحه‌ق به‌ من به‌ قسه‌ی به‌دی ب‌ی پیر مه‌که‌!

٣٤ گه‌ردنم با ته‌وقی تۆی ت‌یدا ب‌ی، نازادی مه‌که‌!

٣٦ گه‌ر ده‌بی، لوتفت ب‌ی! وه‌رنه‌ جه‌فاکاری مه‌که‌!

- ٣٧ ئەمن كەوتووومە ژێر باری خەمی دووریت و باری كە
- ٣٨ ئەوا دیسان دڵم ئاماژی تیری دڵ پڕوباییكە
- ٣٩ توخوا راستی بۆی! دڵبەر درەنگە!
- ٤٠ سەیدی دڵ بووم و ئەتۆ گرتمت، ئاری مەسەلە:
- ٤١ لە نووری لامیعی، تەشتیكی راگرت و وتی: ڕوومە
- ٤٣ چا مەرھەمی زەخمانە، دەزمانی برینانە
- ٤٤ ئەهی موسولمانینە! نابێ پێم بلێن چیم کردوو؟
- ٤٥ اقەبی سەلحە، پاشانییە، ناوی یەسووە
- ٤٧ «تاری كاكۆلت لە سەر سەفحەیی ڕوخت تاتارییە»
- ٤٩ ڕەنگی گۆل خاوە کوو ڕوخسارە كەت ڕەنگین نییە
- ٥٠ شۆڕ ئێمە جارێك چۆری بەزەمە كەیی شیرین نییە

پیتی ٥١

- ٥٢ خوشم، قوریان، بە ئیدیخان زنجیر و سێدارەت
- ٥٣ بەخ بەخ كە چ مەوزوونە خەڵەدەش شمشالت!
- ٥٤ موشتاقە دڵم لەو دەمەوێ چۆلە مەقات
- ٥٦ تالانی سەر و مالم، چاوی ڕەشی فەتانت
- ٥٨ گرفتارم بە نازی چاوە كانی مەست و فەتانت
- ٦٠ تەسخیری دلی كردم حەملەیی سەفی موژنانت
- ٦٢ شكاندی قیمەتی شەككەر، نەباتی لیوی شیرینت
- ٦٣ بە داوی زولف و دانەیی خالی سەر ڕووت
- کوێر بوو دیدەم وە کوو یەعقوب بە خەدای دیدە كە بۆت

پیتی ر ٦٦

- ٦٦ وا لە كانی ساو، وەك گۆل تۆقەنی كێژ دینە خوار
- ٦٨ خەبەرێكم بەدەنی ئەهلی خەبەر، خەشرە مەگەر
- ٧٠ قەوسی ئەبرۆ و موژەت، تیر و كەوانە بە عومەر

پیتی ز ۷۱

دَل له میخنهت که یله، ئه ی پیری موغانی به زمساز ۷۱

پیتی ق ۷۵

کوللی عالم وا بوون سهرگه شته و ههیرانی عه شق ۷۵

پیتی ک ۷۶

تا که ی بکیشم ئه ی سه نه ما ئاهی دهردناک! ۷۶

پیتی ل ۷۸

تا که ی ئه م جهور و جه فایهت چاوخوماری سوخمه ئال! ۷۸

پیتی م ۷۹

مونای سهره ۷۹

جانا وه ره به جه نه به قوربانی سهرت بم! ۸۰

ئه گهر مه یلت ل دهر به م، غه ربیی کۆی دلبه ر بم ۸۲

عه زیزم، نووری عه ی نه بنم، غه رب بم! ۸۴

عه زیزم، باعیسی عه ی ش زیناستم! ۸۶

عه زیزم وا له دووریت دَل فیگارم ۸۸

له شهوقی ئاته شی روخساری یارم ۹۰

کۆ ده لۆ دلبه ر به خیه له؟! ئه مرۆ وه لالا دوا لرم ۹۲

عه زیز! من ئه سیری قامه تی نه وتوول نه مامیکم ۹۳

فه له ک ره حمی به حالَم که! به غایهت دَل په ریشانم ۹۴

دَلَم که یله له میخنه تدا، ره وانه خوین له دامانم ۹۶

تاکی دَل مایی، مه کو شه قهت له ئابروو بردنم ۹۷

ره فیقی کونجی میخنهت عاجزن هه ر شهو له نالینم ۹۸

چاوه که م! خو من برینداری خه دهنگی چاوی توَم ۱۰۰

خۆربیی باخی جینانی یا گۆلی باخی ئیره م؟ ۱۰۱

تیشنه له ب تا که ی ره فیقی وه حشیانی به ر بکه م؟ ۱۰۲

لهيله كهى بى مهيله كهى مهحبوبه كهى عهياره كهى ۱۰۳

پیتى ن ۱۰۴

«رهفيقان! من ئهوا رۆيىم له لاتان ۱۰۴

ناسيحي موشفيق و ئهى واعيزى ئاشوفته دلان! ۱۰۶

چاو ئه گهر ياراي روانيني نه بى، ئه مړۆ به لان ۱۰۹

ئهى دورى تاجى سهرى شاهانى ئيقليمى جيهان! ۱۱۲

كوان رهفيقانى تهريقهت، دهردى عهشقم چاره كه ن! ۱۱۴

تاكى يار فيتهى جيهان بى، سه بر و هوښ و عهقل و دين ۱۱۵

من ئهوا بۆ هه جوى پيرىژن دلّم كه وته فرين ۱۱۶

ههلى ئهوا ليره بۆ گهر دش ئه گهر بوونه ههويّن ۱۱۷

پیتى و ۱۱۸

وهفا كه بوو، له لايى ئىدارى من بوو ۱۱۸

عالمهت ئاسانه كه ته بى كردوو، ئهى ماهروو ۱۲۰

ئهجهل ياران، سهى لى دارم ئه مشهو ۱۲۱

شهوى يه ئدايه يا دهيجووه ئه مه ۱۲۲

له غه م شارى دهروون مه عمور ئه مشهو ۱۲۴

ئهرى ياران، شهوى هيجرانه يا خو مه حهيه مشهو؟ ۱۲۶

رهفيقان! دل له ميحنهت كهيله ئه مشهو ۱۲۷

سه داي سه متوورى كه للهه گهرمه ئه مشهو ۱۲۸

زه مانى فيرقهتى يارانه ئه مشهو ۱۲۹

لال بم ئه گهر شهبيهى برۆى كه م به ماهى نهو ۱۳۰

بزوينى و ۱۳۴

له ويرانهى دهروونم شينه بى تو ۱۳۴

دهروون زامدار و دل غه مگينه بى تو ۱۳۶

شوئينى دلّم هيتاوه قوبان، تاكى دهركى تو ۱۳۷

له کونجی بې که سیدا فەردم ئەمرو ١٣٨.....

پیتی ی ١٤٠.....

شێخنتی بهجرک واللّه یا صبی! ١٤٠.....

له پاش چەند وه عەده قەت جارێ نه هاتی ١٤٢.....

که وا دارایی، زەر کوتە ک، که مەرچین، جیه گولناری! ١٤٣.....

بۆ فریبی عاشقان و جەزبی دل و ماهری ١٤٥.....

شۆخی دل نازاری یاری سەر سەری! ١٤٦.....

مە گەر نالینی من هاتۆتە گوشتی ١٤٧.....

بە ئە زو و نال، خەت خووبی، بە بالا چوست و چالاکی ١٤٨.....

ناو، عەش هە، گیز له دنیا دا نه بووبا کاشکی! ١٤٩.....

نیم نیگای سەربەری ن دل، دەر فیتی، بە عەلی! ١٥٠.....

دیسان واهان، دەر دشت چەرخێ چاوی مەست و فەتتانی ١٥١.....

روخت وە ک گول، نەنت زە ک نیم، لە بت وە ک له علی روممانی ١٥٣.....

برادەر، بۆچی وا بێ شوین مەرت عەه و پەیمانی؟! ١٥٤.....

عەجەب ماوم بە گول بۆ باخی نیمو، دەر ازینی؟! ١٥٦.....

چاوه کەم بۆچی له گەل عاشقان ئە وەند دە عەدە کە ی؟! ١٥٧.....

ساقی، وەرە بۆ خاتری دینی له سەری هە! ١٥٩.....

بزوینی ی ١٦١.....

ئەوا فەرشی موحیبەت رادەخەم، یاران قەزا بای! ١٦١.....

دەرۆی قوربان، رە فیقی رات خودای! ١٦٣.....

دل وە چاکە زامە کە ی ناسۆری تیری تانە بێ ١٦٥.....

کە ی ئە وە مە حبووبە یە، گەر بێ وەفا و خوین خوار نە بێ؟! ١٦٦.....

ئە و سەرە سەر بۆچە دائیم پر له عە شقی یار نە بێ؟! ١٦٨.....

ئە مان مردم عیلاجی، سا له رپی پیغە مبه را چاری! ١٧٠.....

لاوی قەد لا و لاوی من، گەر بێ بە ناز چاو هە لیری ١٧١.....